

Çeviribilimin Paradigmaları V, Çeviri Seçkisi: Bilimselleşme Sürecinde Çeviribilim

Özlem Gencer Çıtak , İzmir

Çeviri ve Çeviribilim, küreselleşen dünyanın hızlı değişme ve gelişmelerinin hem bir aktörü hem de etkileme ve etkilenme alanı olarak sürekli bir devinim içerisinde. Bu alandaki hareketlilik içerisinde çeviri ve çeviribilim, dil, ülke, kültür ve ulus sınırlarını kendi iletişim ağını kendi gücünü kullanarak aşmaktadır. Bu bağlamda, çeviri ve çeviribilim alanında özellikle yirminci yüzyılın ikinci yarısından itibaren bilimselleşme yolunda geliştirilen kuramların, gerçekleştirilen araştırmaların yaygınlaşması ve geniş kitlelere sesini duyurması, yine çeviri yoluyla olacaktır. Bu açıdan Prof. Dr. Faruk Yücel, Türkiye’de çeviribilim alanında 2013 yılında, önemli bir girişime öncülük ederek ünlü kuramcı ve araştırmacılara ait makalelerin çevirilerinden oluşan Çeviribilimin Paradigmaları derleme kitabını yayınlamıştır. Yücel’in bu girişiminin ardından, Prof. Dr. Mehmet Tahir Öncü bu önemli görevi devam ettirerek, derleme kitabın bir seri şekline dönüşmesine katkıda bulunmuştur. Çeviribilimin Paradigmaları serisinde¹ yayınlanan kitaplar ve editörleri şöyledir:

- Yücel, Faruk (Ed.) (2013): Çeviribiliminin Paradigmaları. Çeviri Seçkisi. Çanakkale: Çanakkale Kitaplığı Yayınları.
- Öncü, Mehmet Tahir (Ed.) (2016): Çeviribilimin Paradigmaları II: Çeviri Seçkisi. İstanbul: Hiperlink Yayınları.
- Öncü, Mehmet Tahir/ Üründü, Halit (Ed.) (2017): Çeviribilimin Paradigmaları III: Çeviri Seçkisi. İstanbul: Hiperlink Yayınları
- Üründü, Halit / Öncü, Mehmet Tahir (Ed.) (2018): Çeviribilimin Paradigmaları IV: Çeviri Seçkisi. İstanbul: Hiperlink Yayınları
- Yücel, Faruk / İşçen, İsmail (Ed.) (2020): Çeviribilimin Paradigmaları V: Çeviri Seçkisi. İstanbul: Hiperlink Yayınları

Yukarıda da görüldüğü gibi serinin beşinci kitabı 2020 yılında Prof. Dr. Faruk Yücel ve Prof. Dr. İsmail İşçen tarafından yayına hazırlanarak basılmıştır. “Çeviribilimin Paradigmaları V” kitabında, çeviribilimin bilimselleşme sürecinde öne çıkan önemli kuramcılara ait 11 metin bulunmaktadır. Serinin diğer kitaplarından farklı olarak seçkide yer alan makalelerin yazım dili ile ilgili olarak bir yabancı dil sınırlamasına gidilmemiş, İngilizce veya Almanca yazılmış makalelerin çevirilerine yer verilmiştir. Çevrilecek metinlerin seçimi ise çevirmenlerin kendi inisiyatiflerine bırakılmıştır. Bu

seçkide, çeviribilimde öncü kuramcılarının yaklaşımlarını ele alan Jixing Long, Alaro Echeverri, Michaela Wolf, Klaus Kaindl, Christiane Nord ve Christiane Schäffner'in makaleleri ile ünlü teorisyenler Lawrence Venuti, Jose Lambert, Andre Lefevere ve Edwin Gentzler'in çalışmalarından çeviriler yapılmıştır. Bu metinleri çevirerek, onların kuram, tanım, eleştiri, görüş ve düşüncelerini Türkiye'de çeviribilim alanına kazandıran çevirmenler, Gülfer Tunalı, Ali Ölmez, Necla Vatansever, Kartal Çelikay, Emra Durukan, Nilay Avcı, Özlem Gergüş ve Şahin Taşkaya'dır.

Çeviri seçkisinin ilk metni, Gülfer Tunalı'nın İngilizceden çevirmiş olduğu, Michaela Wolf'a ait, "Çeviri 'Toplumsallaşıyor' mu? Babil'in (Fildişi) Kulesini Zorlamak" başlıklı makaledir. Wolf, makalesinde, çevirmen figürünün çeviri süreçlerindeki eylemlerine odaklanan çalışmalarla, alanda ortaya bir "dönemeç" çıkmasının nedenlerini açıklamayı amaçlamaktadır. Yaşanan "toplumsal dönemeç" doğrultusunda ne gibi kazanımlar elde edilebileceği, bu dönemecin çevirmenlerin etik ve toplumsal özüne olası etkileri üzerinde durmaktadır. "Sosyolojik Bir Dönemecin Olası Etkileri" başlığı altında, 1960'lardan bu yana yaşanan "paradigma değişimi" ve "dönemeç" kavramlarını ve bu kavramların Çeviribilim alanında yaşanmasının nedenlerini kısaca özetlemektedir. Ardından öncelikle çeviri uygulamasının ve çevirmenin davranışlarını yöneten etik kararları irdelemekte, çeviriye toplumsal bir uygulama olarak bakışın beraberinde getirdiği sosyo-politik farkındalığa odaklanmaktadır. Buna bağlı olarak sosyoloji odaklı çeviribilimde etğin nasıl bir rol oynadığı konusundaki görüşlerini ifade etmektedir. "Sosyo-politik Bağlamda Çeviri ve Aktivizm" başlığı altında ise günümüz küreselleşen dünyasındaki değişimlerin çevirmenlik mesleğine etkilerini, çevirmenlerin politik gündemini, dünyanın farklı bölgelerinde düzenlenen Dünya Sosyal Forumu'nda gerçekleştirdikleri görevler açısından değerlendirmektedir. Makalenin başlığında yer alan Babil'in fildişi kulesine de bu bölümde gönderme yaparak, gönüllü sözlü/ yazılı çevirmenlerin kullandığı bir iletişim ağı olan Babels'i, yeni bir toplumsal düzen kurma amacındaki Babels üyeleri ve Babels aktivistlerini yer yer eleştirilere de yer vererek tanıtmakta, ve son olarak çeviri ve aktivizm konusuna ilişkin görüş ve önerilerini sunmaktadır.

Seçkide ikinci makale olarak, Ali Ölmez tarafından İngilizceden çevrilen Jixing Long'un "Farklı Paradigmalar Çerçevesinde Çeviri Tanımları" başlıklı metin yer almaktadır. Long, bu makalesinde, Thomas Samuel Kuhn'un paradigma teorisine dayanarak, farklı paradigmalar çerçevesinde çeviri tanımlarını analiz etmeyi amaçlamaktadır. Çalışmasında çeviribilim alanında en bilindik tanımlara yer verirken, bunların yaygın hâle gelmelerindeki nedenleri ve çeviribilimin paradigmalarını nasıl etkilediklerini ortaya koymaya çalışmaktadır. Çalışmasında, "Dilbilimsel Paradigma", "Kültürel Paradigma" ve "Toplumsal ve Psikolojik Paradigma" olmak üzere üç ana çerçeve belirleyerek, bu çerçeveler bağlamında çeviri tanımlarını ayrıntılandırmıştır. İlk olarak çevirinin işlevini dilsel bakış açısıyla değerlendiren "Dilbilimsel Paradigma Çerçevesi" bağlamında, John Cunnison Catford'un, Eugene Albert Nida'nın ve Peter Newmark'ın çeviri tanımlarını ayrı ayrı alt başlıklarla ele almıştır. İkinci grup olan "Kültürel Paradigma Çerçevesi"nde seçtiği tanımlarda, bunların en ünlü ve alanda güçlü etkileri olan kuramcılara ait olmasına özen gösterdiğini belirtmektedir. Bu bağlamda seçtiği tanımlar, yazın çevirisi alanından André Lefevere'e, çeviriye kültürel bakış

açısıyla ünlü Susan Bassnett'e, kurgusal eserler üzerinde çalışan Else Vieira ve Edwin Gentzler'e, yapısökümün ünlü kuramcıları Walter Benjamin ve Jacques Derrida'ya aittir. Long, son grup olan "Toplumsal ve Psikolojik Paradigma Çerçevesi"nde, 1990'lar-2000'lerin başlarında araştırmalar sonucu ortaya çıkan, çevirinin ulusal kimliğini şekillendirmedeki rolüne vurgu yaparak, seçtiği tanımlarda bu ölçütü dikkate aldığıнын sinyallerini vermiştir. Bu bağlamda, Sherry Simon'un ve Emily Apter'in tanımları ile Edwin Gentzler'in yeni şekillendirdiği tanıma yer vermiştir. Long, bu kategoriler üzerinde yapılandırdığı çalışmasıyla, alanda önde gelen ünlü kuramcılarının, farklı paradigmalara çerçevesinde çeviriye yaklaşımlarına ve de çeviri tanımlarına genel ve toplu bir bakış sunmaktadır.

Kitabın üçüncü makalesi, Lawrence Venuti'ye aittir. İngilizce yazmış olduğu "Çeviri, Toplum, Ütopya" adlı çalışması Necla Vatansever tarafından Türkçeye çevrilmiştir. Çalışmasında öncelikle çeviride yerleşme bağlamında teorideki çelişkiyi irdelemektedir. Yazar, ünlü formalist kuramcı Gideon Toury'nin iletişimsel bir edim olarak çeviri tanımlamasında yer alan "değişmez yerleşiklik kazanması" (S.46) ifadesine eleştirel bir yaklaşım sergileyerek, çeviride aktarım konusundaki görüşlerini farklı diller arası yapılan roman çevirilerinden örnekler üzerindeki gözlem ve saptamaları ile birlikte dile getirmektedir. Bunun devamında gelen bölümde ise yazı yoluyla aktarım sürecine odaklanıp, "Bir çeviri, okurlara yabancı bir metni yabancı okurların anladığı şekilde aktarabilir mi?" (S. 50) sorusuna yanıt aramaktadır. Bunu yaparken, Walter Benjamin'in yazı yoluyla aktarım ile ilgili görüşlerini dayanak göstermektedir. Bu kapsamda, Albert Camus'nun *L'Étranger* eserinin Fransızcadan İngilizceye, farklı çeviri anlayışına göre yapılmış iki farklı çevirisinin ilk sayfasından seçtiği bölümleri üzerinde karşılaştırmalar yapmaktadır. Venuti burada dile getirdiği görüşlerinin devamı olarak, hemen ardından gelen "Heterojen Topluluklar" başlıklı bölümde, yerel yazı dolayısıyla çevirinin ortaya çıkardığı iletişimsel edim sonucu, çeviri metnin yaratmış olduğu okuyucu kitlesinin dokusuna odaklanmaktadır. Sosyal farklılıkların belirgin olduğu, "çok-kökenli" olarak adlandırdığı bu topluluğu Mary Lousie Pratt'ın "temasın dilbilimi" (S. 55) kavramı temelinde anlaşılır kılmaya çalışır. Venuti bu süreçte diğer bölümlerdeki yöntemini yine sürdürerek, İtalyancadan İngilizceye çevrilmiş bir şiir kitabı ve Fransızcadan İngilizceye çevrilmiş bir romandan seçtiği örnekler üzerinde görüşlerini somutlaştırmaktadır. Ardından çevirinin ideolojik boyutundan hareketle, konuyu çeviride ütopyik boyutla ilişkilendirmektedir. Ütopyik boyutun nasıl ortaya çıktığını Ernst Bloch'un kültürün ütopyik işlevi kuramı çerçevesinde ele alırken, yine bir önceki bölümde kullanılan İtalyancadan çevrilmiş şiir kitabı örneğini kullanır. Bunlara ek olarak, Venuti, toplum çevirmenliği konusunda güncel örnekler vererek ütopyik boyutu daha net şekilde irdelemektedir.

Kitapta yer alan dördüncü makale, Kartal Çelikay tarafından İngilizceden çevrilen, Alvaro Echeverri'nin "Çeviri Araştırmalarının Haritaları, Versiyonları ve Çevirileri Üzerine: Transtoloji'nin Kendi İçine Dönüşüne Bir Bakış"tır. Echeverri bu çalışmasında "çevirinin (eylem), çevirilerin (metinler) ve çevirmenlerin (eyleyen), akademik çevrede çevirinin sağlanmasında oynadıkları rolü sorgulama" (S. 97) gereksiniminden yola çıkarak, çeviri araştırmaları alanının kendini sorgulama sürecini irdelemektedir. Öncelikle çeviri araştırmaları alanının bir disiplin olarak gelişiminde

çevirinin, özelliklede bu alanda üretilmiş kuramsal metinlerin çevirilerinin rolünü tartışmaktadır. Çeviri araştırmaları alanını betimleyen haritalar, stratejiler, grafik tasvirler gibi yeniden yazma şekillerini ele almakta, ardından çeviri araştırmalarında var olan ortak zemin arayışlarını, kendi eleştirel görüşleriyle harmanlayarak sıralamaktadır. 1970'lerin başından sonra duyulmaya başlayan ve aynı anda varlıklarını sürdürmeyi başaran, birbirinden farklı translatojik versiyonların, kendilerine has tanımlamalarını, özelliklerini, yöntemlerini ve kapsamalarını yansıtmaya çalışmaktadır. Son olarak da çeviri araştırmaları alanındaki kuramsal metinlerin çevirilerini konu alan üç proje bağlamında “Translatojinin Kendi İçine Dönüşü Hareketi”ni açıklamakta ve çevirinin, çeviri araştırmaları alanının geçirdiği tüm evrelerde üstlendiği anahtar role dikkat çekerek makalesini sonlandırmaktadır.

Çeviri seçkisinin, “İletişim İlkesi Olarak Pertürbasyon: Çeviri Kuramı İle Edimi Arasındaki Etkileşim Üzerine” başlıklı beşinci makalesi Klaus Kaindl'e aittir ve Emra Durukan tarafından Almancadan çevrilmiştir. Klaus Kaindl makalesinde, çeviri kuramı ve çeviri edimi arasındaki ilişkiyi konu edinmektedir. Öncelikle bu ilişkinin tarihsel sürecine değinmekte, ardından Niklas Luhmann'ın geliştirdiği sistem sosyolojisi açısından kuram ve edim arasındaki işlevsel özellikleri açıklamaktadır. Bu bağlamda bilgilerin, sistemlere göre şekillenip entegre edilmesine olanak sağlayan pertürbasyon kavramının, çeviri kuram ve edimi arasında bir iletişim ilkesi olarak işlev görmesini irdelemektedir. Son olarak kuram ve edimin öğretim süreçlerindeki durumuna ait görüşlerini ayrıntılı şekilde dile getirmektedir.

Çeviri seçkisinde altıncı makale, Christiane Nord'un “Çeviri Öğretiminde İşlevselci Yaklaşım ve Sonuçları”dır. Nord'un İngilizce yazmış olduğu bu makalesi Nilay Avcı tarafından çevrilmiştir. Nord başlıktan da anlaşılacağı üzere, bu makalesinde işlevsel yaklaşımı kısaca özetleyerek, çeviri öğretimi ve çevirmen eğitimi süreçlerinde işlevsel çeviri hakkındaki tartışmalarda kullanılabilir, kitap başlıklarından çeviri örnekleri sunmayı amaçlamaktadır. Bu bağlamda, eşdeğerlik ve uyarlama, işlevselcilik ve uyarlama, kaynak metin işlevleri ve erek metin işlevleri ve çeviri eğitiminde işlevselci yaklaşım konularını açıklamak için, farklı kuramcılarının modellerini, örnek kitap başlıklarının, İngilizce, Fransızca ve Almanca çevirileri üzerinde inceleyip eleştirmektedir. Çevirmen Nilay Avcı, Nord'un seçmiş olduğu örneklerin her birini Türkçeye çevirmeye büyük özen göstermiş, böylece Türkiye'de çeviri eğitiminde bu örnekler kullanılırken, Türkçeye çevirilerinin de bu tartışmaya dahil edilmesine olanak sunmuştur.

Çeviri seçkisinin yedinci makalesi, “Çeviride ‘Sosyal Anlam’ Üzerine. Pierre Bourdieu'nun Kültür Sosyolojisi Üzerinden Çeviri Sosyolojisi Çıkarımları” başlığını taşımaktadır. Çevirisini Sevinç Arı'nın yaptığı bu Almanca makale, Michaela Wolf'a aittir. Wolf, makalesinde, çeviri sosyolojisine etki eden faktörleri ortaya çıkararak, Pierre Bourdieu'nün kültür sosyolojisi kuramı çerçevesinde güç ilişkilerine göre şekillenen çeviri piyasası ilişkilerini çözümlenmeyi amaçlamaktadır. Yazar, Bourdieu'nün yanı sıra, çeviri sürecinde öne çıkan güç ilişkilerini tartışırken, Holz-Manttari'nin “işbirliği modeli”nden (S. 146) de yararlanmaktadır. Tüm bu görüşlerini detaylandırdığı çalışmasında, çeviri sosyolojisinin temellendirilmesi için politik sermaye boyutunun önemine ise ayrıca değinmektedir.

Çeviribilimin Paradigmaları seçkisinde sekizinci makale, Burcu Erenoğlu tarafından Almandan çevrilen Jose Lambert'in "Çeviri veya Ötekiliğin Kanonlaşması" başlıklı yazısıdır. Lambert, bu makalesinde, belirli bir kültür içinde, çeviri olarak ortaya çıkan "ötekilik" in kanonlaşabilme şeklini ve bunun sebebinin incelemektedir. Bu bağlamda yazar öncelikle, farklılık veya ötekilik kavramının kanonlaşma ile ilgisini çeviri ile bağdaştırarak açıklayarak hipotezler bölümüne geçmektedir. Bu bölümde belli hipotezleri örneklendirirken, toplum ve kültürlerde çeviriye karşı var olan tutum ve direnişleri irdeledikten sonra, kitlesel medyada kullanılan dublaj ve alt yazı tekniklerinin kültürlere göre farklılık göstermesini ve nedenlerini "Eşsüremlilik ve Artsüremlilik Heterojenlik" başlığı altında ele almaktadır. Devamında ise çeviri söylemi ve kültürel kimlik arasındaki bağa değinmekte, modern toplumlarda kitle iletişim stratejilerinde çevirinin rolü ve durumunu farklı açılardan titizlikle işlemektedir.

Christiane Schäffner'in "Çevirinin Normları" başlıklı makalesi seçkinin dokuzuncu makalesidir ve bu makaleyi İngilizceden Türkçeye Cansu Sayın Taşbudak çevirmiştir. Makalede, öncelikle çeviri ve çeviribilimde özellikle 20. yüzyılın ikinci yarısında sıkça kullanılmaya başlayan "eşdeğerlik" kavramı ve bu kavrama bağlı gelişen eşdeğerlik temelli teorilerle, 1970'lerde ortaya çıkan işlevsel yaklaşımlar ve betimleyici çeviri çalışmalarını karşılaştırmalı bir biçimde irdelemektedir. Bu bağlamda, eşdeğerlik ve çeviri normları, çeviride kurallaşmalar sonucu normların ve yasaların oluşum süreçlerini çeviribilimin Reiss ve Vermeer, Koller, Toury ve Holmes gibi öncü kuramcılarının yaklaşımları kapsamında açıklamaktadır. Makalesinin devamında, çevirinin sosyal, kültürel ve tarihsel normlara dayalı davranış olarak betimlenmesinin metodolojik açıdan ne gibi çekince ve eleştirilere yol açtığını gözler önüne sermektedir. Son olarak çevirinin sosyoloji odaklı teori ve kavramlarla ortaya çıkarılan toplumsal boyutu bağlamında Bourdieu'nun çevre (habitus) kavramı ile normların ilişkisini açıklayarak, çeviri araştırmalarında sosyal boyutlara ilişkin görüşlerini dile getirmektedir.

Çeviri seçkisinin bir sonraki makalesi Andre Lefevere'e aittir. "Zamanımızı Yeniden Yazımlarla Neden Boşa Harcayalım? Alternatif Bir Paradigmada Yeniden Yazımın Rolü ve Yorumlanması Sorunu" başlığını taşıyan İngilizce kaleme alınmış makale, Özlem Gergüş tarafından çevrilerek seçkiye dahil edilmiştir. Lefevere makalesinde, başlıkta da belirttiği gibi, modern edebiyat kuramında alternatif bir paradigma olarak ortaya çıkan, edebiyat eserleri için yazılan yorum ve eleştirilerin yeniden yazımın rolü ve bunun yorumlanması konusunu eleştirel ve geniş kapsamlı bir şekilde örneklerle irdelemektedir. Modern Edebiyat kuramında "sistem" kavramına eleştirel bir yaklaşım sergileyerek, edebiyatta sistem konusunu farklı bakış açısını ve yine seçtiği örnek bağlamında açıklamaktadır. Edebi yazımda hüküm süren patronaj ve poetika olmak üzere iki sınırlamaya ve bunlara eklenmesini zaruri gördüğü diğer kısıtlamalara ayrıntılı değinerek, çeviriyi yeniden yazımın en somut örneği olarak ele almaktadır. Çevirinin özellikle de edebiyat çevirisinin neden yeniden yazım olarak tanımlandığını açıkladıktan sonra bu yönde geliştirdiği, çeviri öğretimi konusundaki fikir ve önerilerini sunarak makalesini sonlandırmaktadır.

Seçkinin son makalesi, Şahin Taşkaya'nın İngilizceden çevirmiş olduğu, Edwin Gentzler'in "Çeviribilim: Disiplin Öncesi, Disiplin, Disiplinlerarası ve Disiplin Sonrası" başlıklı çalışmasıdır. Çalışmasında çeviribilimin tarihsel sürecini kapsamlı bir şekilde ele alan Gentzler, çeviribilimin, batıda 70li yıllarda öncelikle Hollanda ve Belçika gibi ülkelerde tanınmaya başlamış olsa da, çeviri ve çeviri eğitiminin yüz yıllık geçmişinin, İpek Yolu üzerinde önemli merkezlerden biri olan Meşed'de gerçekleşen uluslar arası ticarete, hatta 7. yüzyılda Hindistan'daki çıraklık eğitimlerine kadar dayandığını öne sürmektedir. Bu bağlamda çalışmasını dört bölümde kurgulamıştır. "Disiplin öncesi" başlıklı ilk bölümde İkinci Dünya Savaşı sonrası ve 1970'lere kadar olan süreyi ele almaktadır. İkinci bölüm "Disiplin" de ise çeviribilim kavramının ortaya atıldığı 1970'lerin sonu ve 1980'lerin başında alanda yaşanan gelişmeleri anlatmaktadır. Ardından "Disiplinlerarası" başlıklı üçüncü bölümle, 1990'lı ve 2000'li yıllarda çeviribilim alanında diğer disiplinlerle gerçekleşen işbirliği sayesinde yaşanan genişlemeyi ele almaktadır. Son olarak "Disiplin Sonrası" dönemle, günümüzde çeviribilim alanında devam eden yeni gelişmeleri, getirilen farklı yaklaşımları tanımlamaktadır. Bu evreleri ayrıntılı şekilde aktarırken giriş bölümünde çevirinin tarihsel süreci hakkındaki iddialarında da görüldüğü gibi batı, Avrupa, Amerika gibi salt bir bölgeye odaklanmamış, dünyanın farklı bölgelerinde kaydedilen, bu süreç için önemli gördüğü değişim ve gelişimlere yer veren bir yöntem izlemiştir. Dönemleri aktarırken, alana yön veren çalışmalar arasında kendi katkılarına da değinmiştir. Edwin Gentzler'in bu makalesi, bir yandan, okuyucunun küresel bağlamda alanın kuramsal temellerini oluşturan çalışmaları, geliştirilen yaklaşımları, değişen anlayışları hakkında bilgi edineceği kısa bir özet, öte yandan "disiplin sonrası" diye adlandırdığı bölümüyle, çeviribilimdeki güncel yönelimleri ve yaklaşımları ortaya koyduğu oldukça aydınlatıcı bir makaledir. Bu makalesinde aslında çeviribilimin, bir bölgeden bir bölgeye, bir alandan bir alana, bir dilden başka bir dile yine çevirilerle aktarılacak sınır tanımayan bir bilim alanı olduğunu vurgulamaktadır. Aynı zamanda disiplinlerin çevirilere bağlı olduğunu ve çeviriler yoluyla geliştiğini, bu nedenle çeviribilim alanında farklılık ve yeniliklere açık olmak gerektiğini ifade etmektedir. Ve yine son olarak kendi öğretimi ile uygulaması arasında karşılıklı şekilde birbirini besleyen bir ilişki olduğundan hareketle, çevirinin kendi alanını tanıması için bu alanda çalışan akademisyenlerin de uygulamaya geçmesi gerektiğine dikkat çekmektedir.

Çeviri seçkinde yer alan makalelerin burada kısa ve öz şekilde aktarılmaya çalışılan içeriklerine bakıldığında, bunların özellikle 90'lar sonrası kaleme alınan güncel sayılabilecek nitelikte oldukları, önemli kuramcı ve araştırmacılar tarafından yazıldıkları ve çeviribilim alanının kuramsal temelleri bakımından bilinmesi zaruri, ama aynı zamanda gündemde olan kuramları, gelişmeleri, eleştirileri ve tartışma konularını ele aldıkları görülmektedir. Çevirmenlerin alan dinamiklerinin farkında olarak yapmış oldukları isabetli seçimler ve seçmiş oldukları metinleri, Türkçeye aktarma dil, biçim ve üslupları, seçkinin hedeflenen amacına ulaştığını açıkça ortaya koymakta, böylece seçki Türkiye'de çeviribilimin, bir bilim dalı olarak kendi söylem alanının oluşmasında büyük bir görev yerine getirmektedir. Öte yandan, anlaşılır ve akıcı diliyle Türkçeye aktarılan makaleler, hem alan araştırmacılarının yararlanabileceği hem de alan uzmanlarına eğitimleri sürecinde derslerinde kullanılacak önemli bir kaynak sunarken, özellikle

dilbilim ve edebiyatbilim gibi farklı bilim alanlarında çalışan araştırmacıların da değişik açılardan çıkarımlar yapabileceği değerli bilgiler içermektedir.

